

forbudt, hvorfor jeg er meget taknemlig, tror jeg ikke, det kan siges med Rette, at disse Opstøvere lide derunder; men det er vittierligt, at Folk, der have søgt at blive fri for at betale Afgiften, og have troet, at de nok skulle faa, hvad de have betalt for meget efter den hidtilværende Praksis, vilde lide under, at man nu stærer brat af. Og hvorfor behøves der at stæres af saa brat, som Forslaget gaar ud paa, hvorfor kan man ikke vente med denne Bestemmelse, indtil et Aar er gaaet, saa er der dog en Frist, saa at Folk kunne faa tilbage, hvad der med Rette tilkommer dem. Jeg vil blot tilføje, at jeg anbefaler atter Vedtagelsen af mit Forslag, og jeg har virkelig det Haab, at dersom det skulde blive vedtaget her i Tinget, vilde vi nok ved Konference med den højtærede Finansminister mellem 2den og 3dje Behandling kunne blive enige herom.

Ordføreren (S. Jensen): Ja, efter at jeg nu har hørt den højtærede Finansminister og den højtærede Kirkeminister, vil jeg igen anbefale Tinget at vedtage de af Udvalget stillede Ændringer og derimod fraraade Tinget at vedtage de af det ærede Medlem for Fakse (Anton Jensen) stillede Forslag, idet jeg frygter for, at Vedtagelsen af denne Ændring vil forhindre Forslagets Gennemførelse i denne Samling, og saa er det vist, at saa vilde flere komme til at lide derunder end de, der nu lide derunder. Jeg skal gerne indrømme, at der nok kan være enkelte, der lide derunder, men det staar aligevel for mig, at naar en Lov har været gældende her i Landet i 20 Aar, saa er det vel store Æfterølere, naar de nu først kommer og søge om, hvad Loven i 20 Aar har indrammet dem. I hvert Fald er der maasse saadanne, men de saa tage Stude for deres Sædretlighed. At deres Tal er stort, tror jeg ingenlunde. Skulle vi derimod forhindre Lovens Gennemførelse, saa er det i alt Fald et langt, langt større Tal, der vil komme til at lide derunder, idet de kommer til at svare den Afgift, den nu bestaaende Lov paalægger dem. Jeg maa altsaa opfordre det høje Ting til at stemme for Udvalgets Ændringer, men at stemme imod det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem fra Fakse.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Ændringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalget:

Paragraffen affattes saaledes:

„Finansministeren bemyndiges til at fritage for Bygningsafgift Bygninger eller Lokaler, der benyttes til Kirke eller religiøse Forsamlinger af nu her i Landet bestaaende Trossamfund eller til Afholdelse af Møder eller Foredrag i videnskabeligt, historisk eller lignende oplysende og dannende Øjemed eller til offentlige Museer — alt under Forudsætning af, at de paagældende Bygninger og Lokaler ikke ere indrettede for andet Øjemed eller kun undtagelsesvis benyttes i saadant.“

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 1 saaledes ændret (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 2 til § 2 af samme:

Er en Ejendom kun indrettet til Beboelse for en enkelt Familie, kommer den i Lov af 16de April 1873 §§ 3 og 6 hjemlede Fritagelse for Bygningsafgift til Anvendelse, selv om Kvadratindholdet overstiger det samlesteds nævnte med 10 Kv. Alen.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 2 saaledes ændret (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 3 til § 3 af samme:

Frihed for eller Nedsættelse i Bygningsafgift efter Lov af 16de April 1873 og nærværende Lov tilstaaes først fra Begyndelsen af den Termin, i hvilken de af Finansministeriet i Henshold til førstnævnte Lovs § 9 foreskrevne Anmeldelser ere indgivne.

vedtoges uden Afstemning.

§ 3 saaledes ændret (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 4 til samme Paragraf af samme:

§ 3 bliver § 4.

vedtoges som Følge af Afstemningen over Ændringsforslag under Nr. 3.